

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-ter L.
Egyes számok kaphatók: a dohányfőzsdékben.

Az ev. ref. egyházkerület figyelmébe.

Nem ugyan meglepetéssel, de bizonyos keserűséggel olvastam a Fejérmegyei Napló legutóbbi számában, hogy a mezőföldi ev. ref. egyházkerület gyűlésén erőyes hangok zúdultak fel a „Ne temere“ kezdetű pápai enciklika ellen, a katolikusok és nem katolikusok közti házasságkötésekre vonatkozólag utasításokat ad. Felszólítják a kormányt, hogy hasson oda ezen pápai rendelet visszavonására és — a mi természetes folyománya az előbbi hangulatnak, a katolikus egyház ismét kemény leckét kapott a türelem, az igazságosság stb. erényeiről.

Előre bocsátom, hogy a magyar püspöki kar már hónapokkal ezelőtt intézkedett, hogy a pápai rendelet végleges érvényre jutása előtt ideiglenes állapot jöjjön létre, amely a régi állapotokat megközelelti, másrészt lépéseket tett a szentszéknél, hogy a vegyes házasságokra nézve az eddig érvényben levő törvények joghatálya továbbra is fennmaradjon. Hogy a római szentszék miként fog határozni, nem tudjuk, de hogy az egyedül illetékes tényező a magyar katolikus püspöki kar a maga hatáskörében megtette azokat a lépéseket, amelyeket protestáns testvéreink most az

arra teljesen illetéktelen kormánytól várnak, az bizonyos.

En azonban másra akarok rámutatni. Arra a nagyfokú következetlenségre, amely a mezőföldi ev. reformátusok s az ország annyi református. gyűlékezeteinek eljárásában megnyilvánul. Mikor a kilencvenes évek elején az egyházpolitikai harcok megkezdődtek, mi katolikusok felajdultunk. A vallási életre nagy veszedelmet láttunk abban, hogy az állam megváltoztatva addigi álláspontját, az egyház előtt kötött házasságoktól megvont minden államjogi következményt. Fölajdultunk azért, hogy az egyház előtt kötött házasságok az állam előtt többé figyelembe nem jöjnek, mert az állam egyedül a saját anyakönyvvezetője előtt tett nyilatkozatot tekinti a házassági szerződés lényeges feltételének. *Akkor protestáns testvéreink ujjongtak a mi fájdalomaink látiára.* A megváltó liberális-izmus üdvözítő diadalának tekintették a mi leveretésünket. Igen, úgy kell lenni — mondták — a házasság nem vallási ügy, hanem állami szerződés. Követelték ők is, hogy az állam ne vegyen többé bennünket semmibe s ne vessen ügyet az egyházi házasságkötésekre. Tudták jól, tudniok kellett, hiszen ők is logikával gondolkodnak, hogy az egyházpolitikai törvényen minden keresztény felekezetnek ártnanak, a protestánsoknak épügy mint a

katolikusoknak. De a katolikusok ellen való gyűlölet elfelejtette velük a jövőbe látást. Megelégedtek azzal, hogy a mi fájdalomainkat látták.

A következmények beigazolták, hogy nekünk volt igazunk. A tisztán polgári házasságok száma évről-évre rohamosan szaporodik. Nekünk is sok kárt tettek. De még többet nekik, akik éveken át megszállták a liberalizmus védő szárnyai alatt fölnevelkedett egyházpolitikát. Az ő híveik azt vallották, hogy nem lehet rossz az, ami mellett a saját papjalk agítálnak s szaporodtak és szaporodnak a vallás és egyház figyelembe vétele nélküli kötött házasságok.

A puska tehát visszafelé sült el.

Most aztán egy más dolog történt. A katolikus egyház feje a maga külön hatáskörében, a saját jogai alapján utasítást ad a saját híveinek: Protestáns testvéreink felzúdulnak, tüzet kiáltanak és futnak a kormányhoz, hogy rendszabályozza meg a római papát.

De furát gondolhat most az a Werkerle Sándor miniszterelnök, az egyházpolitika atyamestere, a házassági ügyeknek laicizálója, aki protestáns testvéreink taposolása mellett mondogta és mondatta ki az országgyűlésen, hogy az államnak ezután semmi köze a katolikusok házasságához s aki törvénybe ígattatta, hogy a

Üti emlékek.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Cirkvenica.

Mielőtt ennek a fölkapott s nálunk eléggé ismeretes népszerű furdóhelynek leírásába kezdenék, egy érdekes epizódot mondok el, amely mint lélektani tény, sok hasonló esetben levont következtetések elfogadott törvénye.

Egy telepatikus esetről van szó.

Veneziából részben Miska barátom kedvéért jöttem el. Az utolsó hét elején táviratot kapott, hogy siessen haza. Szabadkára, mert nagyanyja haldoklik s utóljára látni kívánja. Elindultunk. Utolsó reggel a hajón az én barátom elmondja nekem, hogy fölérése előtt nagyanyjával beszélt. Olyan élénken, hogy minden szavára emlékezett. A jó öreg asszony vonaton sietett tova. Ideje nem volt, hogy megálhasson, oly sürgős volt az útja, de mosolyogva hívta unokáját Gyűdre a Szűz Szent kedves kegyhelyére, a hol — úgy igézte — imádkozni fog érte.

Sókat beszélünk reggel az érdekes álomról, s erősen hittük, hogy a jó öreg asszony esetleg talán éppen akkor halhatott meg. Meg is

ígérttem barátommal, hogy ha hazaér, azonnal tudósítani is fog nagyanyja hogylétéről.

Kedden megkaptam a választ. Ez volt benne: „Öreganyámat csütörtökön délután temették. Mikor én fölfele álmotam a hajón, hogy láttam őt mosolygó, szende ábrázattal robogni a vonaton, mely megállás nélkül száguldozt tova s az ő szelid ajkai suttogták, hogy majd imádkozik értem a gyűdi Szűz Máriához — akkor ment, úgy látszik, lelke be a boldog örökkévalóságba. Lásd! ez a telephátia!“

Fiuméba érve, egy kedves kirándulásra szántuk magunkat. Egyik barátunknak két kedves kis gyermeke van Cirkvenicában, a László gyermekotthonban nyári rartózkodásra. Meglátogattuk őket.

Cirkvenica nincs messzebb Fiumétól két óra hajó utnál a Quarnerói öböl keleti oldalán. Portoréig a szabad tenger hullámai mosták hajónkat. A táj minden egyhangúsága mellett is kedves. Zöld erdők, meredek, kopár sziklafalak meredeznek felénk. Itt-ott egy halászkunyhó villog ki a zöld lombsátor mögött. A hol a tenger nagyobb öblöt képez, ott a halászok tonhalakra lesnek. A parttól hosszu 20—30 méterre ferdén fölfelé a tengerbe nyúló keskeny létrák vannak, ezeknek a csucsán üldögél a halász s figyelve

les lefelé a tenger tiszta vizébe, hogy mikor uszlik be a kerületbe egy hatalmas hal, a mely zsákmányul kínálkozik. Igazi talián munka. Semmi tevesssel foglalkozni: Lesni a ragyogó nagy hévben a lábával harangozva, reggeltől késő estig a szegény áldozatot! A kinek esze is van, az széles napernyőt is tart a feje föl s akkor nem ökvélenül olvad fel az agyveleje az izzó napsugár tüzelése alatt.

Portoré után egy sziget vonul el mellettünk s mi közte s a part közt folytattuk meg utunkat egy jó óra hosszat. A tenger színe csodálatosan kék lett, olyan mint a legélénkebb kékítő, olyan melyhez hasonlót csak a Garda-tavon talál az ember.

11 óra körül lehetett, a mikor partot értünk. Cirkvenica a hegyoldalán, a tenger hajjaitól mosva szélesen terül el a szemünk előtt. Fehér házai izznak a napfényben. Fát, zöld lombot ugyancsak keveset hagytak a szem gyönyörködtetésére, s nem hiszem, hogy a tengeri furdón kívül egyéb élvezetben is gyönyörködhetnek az ember.

Siettünk a László gyermekotthonba, hiszen ez vonzott bennünket leginkább.

Maga az otthon egy régi kolostorépület, a melyet még a Frangepánok építettek. Aztán

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOSNÉ
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS AGYNEMŰEK ÁRUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

FJNa00000433

